

at det forsvinder hurtigst mulig. Jeg undrer mig derfor heller ikke over, at det ærede Medlem undlod at svare det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinejen) da han viste ham, saavel hvorledes den historiske Kundskab havde været overordentlig ringe i hans Foredrag i Formiddags, som, hvorledes han ikke havde udmærket sig ved en overordentlig Grad af Hensynsfuldhed lige overfor Modstandere, hvis Agitation han betegnede som nederdrægtig og sjændig, ligesom han tillagde os, at vi havde kaldt vore Modstandere Landsforrædere, et Udtryk, om hvilket det ærede Medlem vistnok ikke vil kunne paavise, at det er brugt af os, medens det derimod ikke saa sjældent er brugt om os. Det ærede Medlem fremførte i sine Udtalelser et Angreb ikke alene paa Kjøbenhavns permanente Befæstning, men tillige et Angreb paa de af Krigsministeren paa Finantslovens § 26 foreslaaede Bevillinger til en Fjeldbefæstning. Det var det Vædringsforslag, Udvalget har stillet, der gav ham Anledning til ikke blot at fremsføre dette, men tillige at fremkomme med et Angreb paa det Standpunkt, som ikke alene er indtaget fra Høires Side, men som den overveieende Del af dette Thing, ja jeg kan gjerne sige hele Thinget gjennem sine Beslutninger har indtaget, idet han betegnede ikke alene Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning og om Ordningen af vort Forsvarsvæsen, men selve den Anskuelse, at vi ville værgе vort Land, kun som en tom Frase. Med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning udtalte han først i Dag, at det, som hans Dnsse navnlig gik ud paa, var det, at det vilde gaa op for Folket, at det ikke kan føre nogen Krig med Stormagterne, at man skulde sørge for, at vort Land ikke kom i Krig. Ja, derom tror jeg Enhver i denne Sal er fuldstændig enig, at vi bør gjøre Alt, hvad vi kunne, for at undgaa at føre Krig. De, der arbeide for Landets Forsvar, arbeide ikke for at forberede en Angrebskrig, men de arbeide kun for, at der kan forberedes et Forsvar for det Tilfælde, at mod vor Villie et Angreb gjøres paa os. Naar der saa spørges, hvorfor man da forlanger Kjøbenhavns Befæstning, saa siger jeg, at enhver fornuftig Mand kan sige sig selv, at det, man fortrinnsvis vil forsvare, er det, der er de sandsynlige Angrebsobjekter, og enhver fornuftig

Mand kan ogsaa sige sig selv, at det, som det blandt disse fortrinnsvis gjælder om at forsvare, er det Punkt, hvor Stødet fra Fjendens Side rammer haardest. Men der er vel saa ikke nogen som helst Tvivl, heller ikke blandt dette Things Medlemmer, om, at dersom Kjøbenhavn blev erobret af en fjendtlig Magt, kan Freden dikteres os paa de Bilkkaar, man finder paa at byde os. Det var ønskeligt, om man kunde forsvare en saa stor Del af sit Land som muligt, men en fornuftig Ordning af vort Forsvarsvæsen byder, at man navnlig sørger for at faae de Punkter forsvarede, hvor det fjendelige Stød rammer haardest, og det rammer os haardest i Kjøbenhavn, fordi Kjøbenhavn er Flaadens og Hærens Hovedoplagssted. Aldeles bortset fra dets Betydning som det centrale Punkt, Regjeringens Sæde, som Oplagssted for en stor Del af Nationens Rigdomme, er det klart, at naar Kjøbenhavn er taget, kan Hæren og Flaaden ikke hjælpe os længere, saa miste de det, som er nødvendigt, Forsyningen til Hær og Flaade fra deres Hovedoplagssted. Derfor er det, man ønsker Kjøbenhavn forsvaret, og det forsvaret paa en saadan Maade, at man er sikker paa, at et Forsvar virkelig kan komme til at virke. Vi betragte det ingenlunde paa den Maade, at vi tro, at der derved naaes Noget, som mod en hvilken som helst Fjende og til en hvilken som helst Tid kan stikke os, men vi ere fuldt overbeviste om, at naar vi omgive Kjøbenhavn med stærke permanente Befæstningsmidler, vil det gjøre det lidet sandsynligt, at vi overhovedet ville blive angrebne, og derfor er vort Dnsse om at faae Kjøbenhavn befæstet netop dikteret af det Dnsse, det ærede Medlem fremsatte, ikke at blive kastede ind i Krig. Frivillig ville vi ikke kaste os ud i en Krig; men have vi ordnet vort Forsvarsvæsen paa en rent defensiv Maade, saaledes som jeg nævnede, have vi heller ingen Anledning dertil, og der er ingen Magt, der vil tro, at en Fæstning, som ligger om Kjøbenhavn, kan bruges som Angrebsvaaben mod den. Nei, Kjøbenhavns Befæstning vil, naar den vedtages af Lovgivningsmagten, netop være det bedste Bevis paa, at det danske Folk, dets Repræsentanter, ønske, at vi aldrig skulle blive kastede ind i en offensiv Krig, og at vort Forsvar skal være af en rent defensiv Natur. Men den ærede Rigs-